

Even uw aandacht...

Deze 'smaakmaker' laat u toe kennis te maken met dit werk.

Dit tekstfragment mag niet gebruikt worden voor opvoering. Het mag niet worden gedownload, afgedrukt of verder verspreid.

Indien deze smaakmaker u bevalt, raden we u aan het volledige toneelstuk te ontlenen en te lezen voor u tot de aankoop van boekjes voor opvoering beslist.

Veel leesplezier!

DE HEILIGE HERMANDAD

Een klucht in vier bedrijven

door

1880

Bruno Timp

Toneelfonds J. Janssens – Antwerpen

2016

Nr.1902

OPVOERINGSRECHT

Het opvoeringsrecht wordt verkregen na aankoop van tenminste TWAALF tekstboekjes bij de uitgever en na betaling van de verschuldigde opvoeringsrechten aan:

Toneelfonds J. Janssens B.V.B.A.
Te Boelaerlei 107
2140 Borgerhout Antwerpen
rechten@toneelfonds.be

Bij aankoop van het verplicht aantal boekjes krijgt u van de uitgever een formulier 'Aanvraag tot opvoering'. Op dit formulier moet u plaats en datum(s) van opvoering invullen. Het moet minstens vier weken voor de opvoering(en) aan Toneelfonds J. Janssens worden bezorgd of digitaal worden ingediend via www.toneelfonds.be → opvoering.

Enige tijd voor de opvoeringen ontvangt men dan van Toneelfonds J. Janssens de factuur voor te betalen auteurs- en/of vertaalrechten.

Iedereen die een 'Aanvraag tot opvoering' indient wordt verondersteld de 'algemene voorwaarden aanvraag opvoering' (zoals ze vermeld staan op onze website) te kennen en te aanvaarden.

(Indien u geen toegang tot internet hebt, gelieve ons dit te melden. Dan sturen wij u graag per post een exemplaar van deze algemene voorwaarden.)

Men is volgens de Auteurswet strafbaar als men gebruik maakt van gekregen, gehuurde, geleende of gekopieerde boekjes.

Wanneer u niet voldoet aan de hier opgesomde voorwaarden, worden de geldende opvoeringsrechten met 100% verhoogd.

Voor Nederland contacteert u:

I.B.V.A "Holland"
Postbus 363
1800 AJ Alkmaar.
info@ibva.nl

TARIEFCODE A1

BELANGRIJKE OPMERKING!

Alle rechten voorbehouden. Iedereen die toestemming verkreeg het stuk *DE HEILIGE HERMANDAD* op te voeren moet de naam van auteur *BRUNO TIMP* vermelden in alle publicaties die n.a.v. de voorstellingen verschijnen. De auteursnaam moet onmiddellijk onder de titel vermeld worden, in een lettertype minstens half zo groot als dat van de titel, maar minstens twee keer zo groot als dat waarin de naam van de vertaler, regisseur en spelers wordt vermeld.

Wettelijk depot D/1992/0220/023
ISBN 978-90-385-00898

© 1992 Toneelfonds J. Janssens/Bruno Timp
www.toneelfonds.be

Niets uit deze uitgave mag worden veeleevuldigd en/of openbaar gemaakt door middel van druk, fotokopie, internet of op welke wijze ook zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

Toneelfonds J. Janssens – Te Boelaerlei 107 – 2140 Bght Antwerpen
Tel 03 366 44 00 . Fax 03 366 45 01 . info@toneelfonds.be

PERSONAGES

(6 dames – 6 heren)

ALBERT : De regisseur, auteur van het stuk, in het dagelijkse leven de overste van zijn toneelspelers. In zijn eigen stuk heeft hij zichzelf een rol gegeven. De hoofdrol, zo vindt hij zelf. Hij speelt de rol van "Marcel", de vader van het verleide meisje.

MYRIAM : Een jonge agente. Albert heeft "een boontje" voor haar. Daarom heeft hij haar in zijn stuk de rol gegeven van zijn "vrouw", "Monique", alhoewel ze veel te jong is voor die rol. Er is nog een probleem. Myriam is in verwachting en zit met zware zorgen. Niemand weet ervan, en het meespelen in het drama van Albert valt haar zwaar. Het gaat haar een beetje te veel over ongewenst zwanger zijn, abortus plegen... En het wordt voor haar steeds moeilijker, want wie speelt er nog mee. . . ?

HELENE : De moeder van Myriam. Ze werken op hetzelfde politiebureau. Geen gemakkelijk type... Ze speelt in het stuk de rol van "Tanja", een jong, "onverantwoordelijk hippie-geval", dat haar vriendin heeft "opgestookt" om abortus te laten plegen. Een rol die dwars ingaat tegen de principes van de politieagente Helene...

COIS : Van François. Een agent die voor de eerste keer meespeelt. Hij kreeg de rol van de jongen die vermoord wordt: "Robby".

JOS : Ook een collega-beginneling. In het stuk van Albert mag hij zichzelf spelen: een politieagent.

HILAIRE : Een vrij jonge agent. Heeft gestudeerd, is voorbestemd om een grote carrière te maken. Hij wordt op nogal ongebruikelijke wijze bij het project van Albert betrokken. Hij heeft zich laten overhalen omdat hij een oogje heeft op Myriam. Meer dan een oogje, weet Myriam ondertussen, maar hij is niet op de hoogte. Als je dan bedenkt dat hij, omwille van een "noodsprong" van het koppige brein van Albert de rol moet spelen van "Bianca", het meisje met de abortus, dan weet je 't wel...

VIVIANE : Een "geëmancipeerde" politieagente. Ze heeft van Albert geen rol gekregen, ze is alleen maar de "souffleur". En dat zal hij weten...

HUGO : De man van "licht en geluid".

MAGGY : Zij speelt voor kapper-' en grimeur.

MARLEEN : Verloofde van Cois.

GERDA : Verloofde van Jos.

Zij komen de avond van de première een handje toesteken.

DE COMMISSARIS

Alle spelers zijn dus collega's: politieagenten van het bureau waar Albert als adjunct de plak zwaait.

DECOR

Een kleedkamer

EERSTE + TWEEDE BEDRIJF : een repetitie, voor de eerste keer in het decor.

pauze

DERDE BEDRIJF : in de echte kleedkamer, voor de première.

VIERDE BEDRIJF : toespraakje door de commissaris (voor het doek) + de opvoering van het 3de bedrijf van het toneelstuk van Albert.

OVER DE TITEL

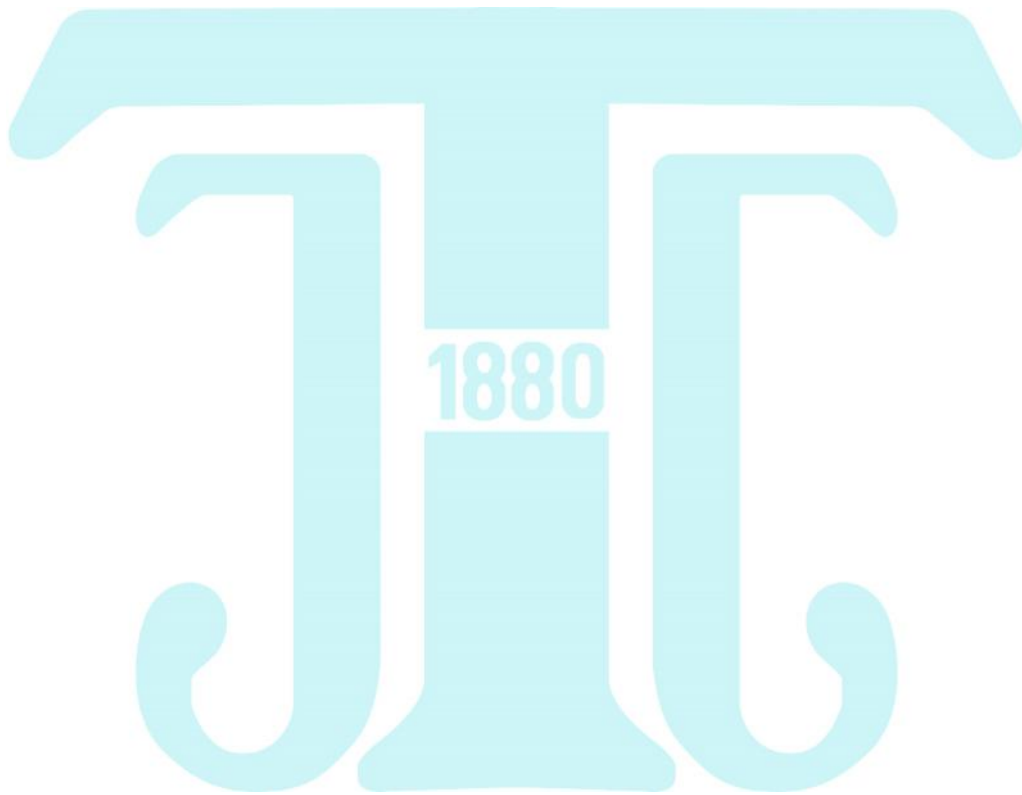
De "Heilige Hermandad" is een oude spotnaam voor de politie. "Hermandad" was de naam van de genootschappen die in de late middeleeuwen in Spanje ontstonden om de openbare orde te beschermen. De samenwerking van de verschillende "Hermandads" werd door het staatsgezag erkend. Ze werd "Santa Hermandad" genoemd. In het Nederlands wordt de politie soms met "Heilige Hermandad" aangeduid. Dat in dit stuk de politie de vedette is, zal u nog wel merken.

DE SITUATIE

Een amateurgezelschap, de "Vriendenkring van de politie", gaat een stuk opvoeren: een drama, geschreven door de eigen regisseur, die ermee wil deelnemen aan een wedstrijd en vast rekent op een prijs. De vorige twee jaren heeft de groep telkens een klucht opgevoerd. Dit is dus hun derde stuk. Albert, de regisseur, wil nu eindelijk zijn geheime ambitie waarmaken en eens een "serieus", literair stuk spelen, een drama van zijn eigen hand. Hij heeft ergens een aankondiging gelezen van een wedstrijd voor toneelschrijvers en dat heeft de doorslag gegeven. De acteurs zijn allen politieagenten van het "bureau" waar Albert adjunct is. Het is trouwens de regel dat alleen mensen van het eigen politiebureau mogen meespelen. Dat zorgt voor zware problemen wanneer een van de actrices uitvalt.. Het stuk dat Albert heeft geschreven is een drama, een "psychologisch" drama. De personages zijn allen acteurs die een stuk gaan opvoeren, een thriller. Dat heeft Albert zo bedacht omdat er in een thriller een revolver aan te pas kan komen en dat komt goed uit, want zijn "drama" eindigt op een moord. Albert heeft nog een geniaal idee gehad: zijn stuk speelt zich af in de kleedkamer van een theater, waar zijn helden en heldinnen zich klaarmaken voor de opvoering van hun thriller. Daarom heeft hij de decorbouwers opdracht gegeven hun eigen kleedkamer op het toneel nauwkeurig na te bouwen. Zo maken wij dus de repetities mee van Albert en zijn politievrienden in het decor dat hun eigen kleedkamer voorstelt.

DE TAAL

Het is zeker het plezierigst dit stuk in de streektaal te spelen. Vermits de tekst in Antwerpen geboren is, staat hij vol Antwerpse woorden en uitdrukkingen, zoveel mogelijk tussen aanhalingstekens, Je kan het natuurlijk in elke andere streektaal even goed brengen en eventueel ook in het Nederlands. Dan zullen wel wat tekst-aanpassingen noodzakelijk zijn. Het "drama" van Albert wordt natuurlijk wel in het (wat gezwollen) Nederlands van Albert gespeeld. Als Vivianne tekst opgeeft, gebeurt dat de ene keer in 't Antwerps, de andere keer in 't Nederlands. Dat werkt sommige misverstanden in de hand...

EERSTE BEDRIJF

(Wanneer het doek opgaat, toont de scène de kleedkamer van een theater. Achterin zijn twee deuren: één leidt naar het toneel, de andere naar de toiletten. Links is een derde deur. Dat is de inkom. Op de deuren zijn plaatjes aangebracht met de woorden: "INKOM", "TONEEL" en "TOILET". Rechts staat een kaptafel met een spiegel en een stoel. Over de hele scène staan een groot aantal stoelen verspreid. Er staat nog ergens een tafel en een verplaatsbaar rek waaraan kapstokken hangen met wat kleren. Ergens staat ook een kast met kopjes, schoteltjes, enz... Albert is volop bezig Hilaire te "leren" zich als vrouw te gedragen en bewegen. Op de kaptafel liggen een aantal damespruiken. Albert heeft er één vast. Hilaire is in uniform.)

ALBERT : Hier, pas deze.

(Hilaire zet de pruik op zijn hoofd. Albert helpt hem.)

HILAIRE : *(Kijkt in de spiegel)* Mmm... Ik heb al knappere vrouwen gezien.

ALBERT : Daar komt het niet op aan! Het gaat veel meer om de manier waarop je gaat en beweegt. Kom, loop eens over en weer.

(Hilaire stapt zo parmantig mogelijk over de scène heen en weer.)

Hmrn... Probeer eens meer zo... *(Stapt op zijn beurt "vrouwelijk" over en weer. Hij maakt er nog meer een klucht van.)*

HILAIRE : Denk je? Ik zie het toch niet helemaal...

ALBERT : Wacht. *(Hij zet zelf één van de pruiken op en doet het nog eens over.)*

HILAIRE : Ik vind jouw pruik mooier.

ALBERT : Dan verwisselen we gewoon. *(Ze ruilen hun pruiken)* Weet je wat? Ga eens buiten en kom dan terug binnen. En loop als een vrouw.

(Hilaire doet wat hem gevraagd wordt en maakt er een "demonstratie" van.)

ALBERT : Niet slecht. Probeer nu die andere pruik ook nog eens. Neem ze mee buiten, zet ze op en kom terug binnen. Dan kan ik eens kijken welke de beste is.

(Hilaire zet zijn pruik terug af, neemt een andere, gaat buiten en komt "parmantig" terug binnen gestapt met zijn nieuwe pruik op het hoofd.)

Heel goed. Ik denk dat deze...

(Helene arriveert. Ze is in uniform. Ze heeft een toneelbrochure bij zich. Hilaire trekt haastig de pruik van zijn hoofd. Albert vergeet die van hem.)

HELENE : Dag Hilaire. Wat kom jij hier doen? *(Geeft hem een hand)* Dag Albert. *(Schiets in de lach)* Sorry, dag Albertine!

ALBERT : *(Zet zijn pruik af en gooit ze terug op de kaptafel. Geeft een hand.)* Dag Helene. In uniform?

HELENE : Ik kom recht van "de bureau". Ik dacht dat ik te laat ging zijn, en nu ben ik nog één van de eersten. *(Kijkt rond)* Amaai, zeg, "chic"! Een applausje voor de mannen van het decor!

ALBERT : Ja, knap hee. Een precieze kopie van onze kleedkamer beneden. Juist hetzelfde.

HELENE : Da's dan de deur naar de toiletten? *(Wijst naar de deur waar een plaatje "toneel" op hangt.)*

ALBERT : Nee, da's de deur naar het toneel.

HELENE : Hoe? Beneden is dat de deur naar de toiletten en hier naar het toneel. En die deur is dan die naar 't toilet? *(Wijst naar de deur met "inkom" erop.)*

ALBERT : Nee, da's de inkom. Waar jij bent binnengekomen, dat is de deur naar het toilet.

HELENE : Amaai, dat is ingewikkeld. Waarom niet gewoon hetzelfde als beneden? Daar gaan "vodden" van komen.

ALBERT : 't Moet toch theater zijn, hee? Niet zomaar hetzelfde als in 't echt. Dan is er niks meer aan. Maar je moet niet bang zijn. Ik heb plaatjes op de deuren gehangen. *(Wijst)*

HELENE : Ik vind het toch maar onnozel. Zeg Hilaire, wat doe jij hier? Kwam jij ook eens kijken?

HILAIRE : Wel, heu...Albert...

ALBERT : Wacht eventjes! Ik vertel wel wat...

(Cois, Jos en Viviane arriveren, Alleen Jos is in uniform. Ze hebben alle drie hun toneelbrochure bij zich.)

JOS : Dag mannekes!

COIS : *(Kijkt rond)* Amaai, zeg, chic! Een applausje voor de mannen van het decor!

(Ze zeggen allemaal goiedag, geven handen.)

VIVIANE : *(Tegen Hilaire)* Dag Hilaire. Wat doe jij hier? Kom jij ook eens kijken?

HILAIRE : Wel, heu... Albert...

ALBERT : Zwijgen, Hilaire, ik leg het straks wel uit.

VIVIANE : Hee, zeg, op "de bureau" kan je commanderen zoveel je wil. Daar ben jij de adjunct, Oké? Maar hier...

ALBERT : ...ben ik de regisseur. Dus hier "commandeer" ik ook!

JOS : Het decor heb je in elk geval knap ge... gecommandeerd!

ALBERT : Knap hee? Een exacte kopie van onze kleedkamer beneden.

COIS : Dan is daar de deur naar het toilet?

HELENE : Nee, da's naar 't toneel. Daar is het toilet. *(Wijst naar "inkom".)*

ALBERT : Nee nee! Dat is de inkom. Daar is 't toilet. *(wijst)* Er hangen plaatjes op de deuren.

JOS : Ik vind het maar ingewikkeld. Waarom nu niet dezelfde deuren als beneden? Voor de rest is 't allemaal exact.

ALBERT : Joske, laat dat nu maar aan mij over hee. Jij speelt voor de eerste keer mee en dan moet je geen commentaar geven op de "oude rotten".

VIVIANE : Och God! De "ouw rot"! 't Is ons derde stuk.

COIS : Ik vind het ook onnozel.

ALBERT : Maar "potverdornme"! Nog een beginneling die alles beter weet. Luister. Als je in 't theater de "werkelijkheid" gewoon nabootst, waar blijft dan de

creativiteit? Hee? Jij kent er niks van!

JOS : Ha, en dus gewoon de deuren verwisselen, dat noem jij "creatief zijn"?

(Iedereen lacht)

ALBERT : 't Is al goed. We zullen straks eens kijken of je al zonder brochure kan spelen. Of je je tekst kent. Dan zal ik eens lachen.

(Myriam arriveert. Ze is in uniform. Ook zij heeft een toneelbrochure bij zich.)

MYRIAM : Amaai, zeg, "chic"! Een applausje voor de mannen van het decor!

ALBERT : Knap hee. Een exacte kopie...

MYRIAM : Dag adjunct, sorry, dag Albert.

ALBERT : *(Hij heeft een "boontje" voor haar.)* Ha! We zijn hier niet op "de bureau" hee "kinneke". Hier is het "Albert". Kom hier, geef mij een "bees". *(Dwingt een zoen af.)*

HELENE : Hela, wat nu? Een oude bok die nog graag een groen...

MYRIAM : Dag ma! *(Geeft haar een zoen.)*

HELENE : Ben jij naar huis geweest? Is onze pa naar de supermarkt geweest?

MYRIAM : Ik ben zelf moeten gaan. Ik heb me moeten haasten. Dag Cois!

COIS : Dag bieke. Veel sukkelaars op "den boek" gezwierd vandaag?

MYRIAM : "Moeide nie". *(Ze gaat verder met groeten tot ze bij Hilaire komt.)* Wat doe jij hier? *(Ze laat duidelijk merken dat ze onaangenaam verrast is en geeft hem stijfjes een hand. Dan keert ze zich af.)*

HILAIRE : Wel, heu...Albert...

ALBERT : Ik zal het wel uitleggen, Hilaire!

HELENE : *(Tegen Viviane)* Goed "souffleren", hee meisje. Ik ken er nog niet veel van. D'r is zoveel onnozele tekst bij die ik met geen mogelijkheid over mijn lippen krijg. Laat staan van buiten leren.

ALBERT : *(Verontwaardigd)* Zeg, "merci hee"!

MYRIAM : Mijn tekst is nog veel belachelijker. Ik heb nog nooit iemand gespeeld die zoveel "stommiteiten" uit haar "botten moest slaan".

ALBERT : *(Verontwaardigd)* Dat is omdat je d'r niks van begrijpt! Van de moment dat

het een klein beetje moeilijker is dan een onnozele klucht, begrijpen jullie er niks van.

COIS : Ik vind het niet slecht.

ALBERT : Hier zie, zie je wel!

VIVIANE : Ik dacht dat Cois een beginneling was die er niets van kende?

ALBERT : (*Kwaad*) Nu is het genoeg. Die tekst is heel goed, heel psychologisch, heel doordacht, van 't eerste tot het laatste woord. Probeer het eerst maar eens te "verstaan". Dan gaat het van buiten leren vanzelf.

HELENE + MYRIAM : (*Samen*) Ja adjunct! (*Groeten militair*)

VIVIANE : En dan hebben jullie mij niet meer nodig.

JOS : Ik vind...

ALBERT : Jij hebt niks te vinden. Jij bent een beginneling. Jij kent er niets van.

MYRIAM : Zoals de Cois!

ALBERT : En zwijg nu. Ga allemaal zitten, ik moet iets zeggen.

HELENE : Wachten we niet op Angèle?

ALBERT : Nee, komaan, zet jullie.

VIVIANE : Maar Angèle. . .

ALBERT : Doe nu alsjeblief wat ik zeg!

COIS : Wij zitten al, Albert. Wij zijn beginnelingen, wij doen direct wat de regisseur zegt.

JOS : Ja, want wij kennen d'r niks van!

VIVIANE : Ik zit ook, want ik ben benieuwd.

(Ondertussen zoekt iedereen één van de rondslingerende stoelen uit en gaat zitten. Alleen Hilaire blijft staan, Hij zet zich ergens opzij. Hij hoort er nog niet bij.)

HELENE : Wij luisteren.

VIVIANE : Wij ook!

ALBERT : Wel, "verschiet" niet, mannekes, maar ik heb slecht nieuws. Heel slecht nieuws! (*Het blijft stil. Iedereen wacht af.*) Echt slecht nieuws. (*Stilte*) Wat is er? Zijn jullie niet benieuwd?

IEDEREEN : (*door elkaar*) Wat is er gebeurd?

Gaat het stuk niet door?

Ben je ontslagen, Albert?

Heb je nachtdienst tijdens de première? Zijn de affiches weer mislukt?

Krijgen ze de kaarten niet verkocht?

JOS : *(Als laatste, duidelijk hoorbaar)* Je bent toch niet bevorderd tot commissaris?

IEDEREEN : Nee, doe ons dat niet aan...

Dat is TE verschrikkelijk (enz...)

COIS : Uw vrouw is er toch niet vandoor, Albert?

MYRIAM : Nee, Cois, hij heeft gezegd "slecht" nieuws!

HELENE : Is abortus gelegaliseerd?

MYRIAM : Hoe, is dat slecht nieuws?

HELENE : Nee, 't zal nog niet zijn zeker.

COIS : Ha ja, dat zou een ramp zijn, Hoe kunnen wij nu een drama spelen over abortus als dat niet meer verboden is?

ALBERT : Nee, dat is 't niet. Abortus is niet gelegaliseerd.

VIVIANE : *(Strijdlustig)* En waarom niet? Ik zeg altijd: "Baas in eigen buik!"

JOS : *(Tegen Albert)* Als abortus niet meer verboden is dan zou jij in dat stuk de Cois niet meer kunnen doodschieten omdat hij abortus heeft laten plegen.

ALBERT : En waarom niet? Ik schiet hem dood uit eerbied voor het leven.

(Iedereen schatert het uit.)

(Ziet zijn flater in.) Het ONGEBOREN leven! Verdomme! En 't is niet Cois die abortus heeft laten plegen.

MYRIAM : Dat zou er maar moeten bijkomen.

ALBERT : Angèle heeft... Verdomme! Gaan jullie nu luisteren!

(Het wordt stil.)

Angèle heeft...

COIS : ...abortus laten plegen... allee, in dat stuk...

ALBERT : Nee...

JOS : Hoe? Ik dacht dat het daarover ging.

ALBERT : Jawel, maar... gaan jullie nu luisteren? Angèle heeft een "accident" gehad!

VIVIANE : Verwickelingen?

ALBERT : Maar nee, verdomme! Angèle is door 't rood licht aan de Scheldestraat gereden met haar zwaailicht aan maar de "sirene" was kapot en de een of de andere "stommerik" reed door 't groen en... koek! Combi "perte totale" en Angèle ook. 't Is te zeggen, been gebroken. Ze kan niet meespelen.

(Algemene consternatie)

COIS : Wat moeten we nu aanvangen?

JOS : Dan zullen we alles moeten annuleren. En de zaal is al betaald!

HELENE : Dan gaat het niet door hee. Angèle had de hoofdrol.

ALBERT : Nee nee, IK heb de hoofdrol!

COIS : Wie doet nu zoiets dom?

ALBERT : Wat bedoel je?

JOS : Door 't groen licht rijden?

COIS : Ajuin! Door 't rood rijden zonder "sirene".

ALBERT : Ze was gehaast. Ze moest frieten halen voor de nachtploeg. Maar, geen paniek, ik heb een vervanger!

JOS : Ha ha.

COIS : Dus gaat het toch door?

Helene : Maar hoe kan die nu in zo korte tijd...

MYRIAM : Wat zei je? Een vervanger? Een vervangSTER zal je bedoelen.

VIVIANE : Ikke niet hee! Geen sprake van!

ALBERT : Nee, een vervanger. Een man! Sorry, mannekes, maar 't is de enige oplossing.

(Iedereen kijkt naar Hilaire. Die beantwoordt de blikken en zet dan teatraal de pruik terug op.)

HELENE : Maar allee, Albert, hoe kan je nu een man vragen om Angèle te vervangen?
Hoe kan nu een man de vrouwelijke hoofdrol spelen?

ALBERT : Sorry, IK speel de hoofdrol.

VIVIANE : En IK doe het in geen geval.

COIS : Albert, ik dacht dat we dit jaar eens een serieus stuk gingen spelen? Een drama, heb je gezegd. We gingen eens iets anders doen dan een klucht.

JOS : Ja, we gingen aan cultuur doen.

COIS : Maar als de vrouwelijke hoofdrol gespeeld wordt door een man hebben we dus terug een klucht.

HELENE : Kan Viviane niet...? Zij kent de tekst.

VIVIANE : Ik denk er niet aan! Ik mocht in 't begin niet meedoen, dan moet je nu ook niet meer afkomen.

COIS : Allee, Vivianeke, jij zou dat toch kunnen!

VIVIANE : Onze dolle dictator...

ALBERT : Zeg hee...

VIVIANE : Onze adjunct dacht in 't begin dat zijn stuk te goed was voor mij...

JOS : Je moet zo rap niet op je tenen getrapt zijn.

COIS : Jij bent te snel van je stuk...

VIVIANE : Van ZIJN stuk. Ik denk er niet aan.

ALBERT : Mannekes...! (*Hij wacht op stilte.*) Luister. Ik heb beslist en daarmee basta. Er is geen andere oplossing,

COIS : Viviane...

VIVIANE : Nog voor geen miljoen!

ALBERT : Voilà. En er is geen andere vrouw op "de bureau".

HELENE : En iemand anders?

ALBERT : Nee!

HELENE : Waarom niet?

ALBERT : Van bij 't begin zijn we van het principe vertrokken dat al wie meespeelde van onze "bureau" moest zijn. Daar houden we ons aan. Dus: geen vreemde vrouwen!

HELENE : Dat zal uw Jeannine graag horen.

ALBERT : Daar gaat het niet over. Ik wil maar zeggen: er is bij ons geen vrouwelijke agent meer beschikbaar behalve Viviane.

VIVIANE : En ik wil niet.

ALBERT : Dus heb ik Hilaire gevraagd. 't Is de enige oplossing als we dit stuk willen spelen.

COIS : JIJ wil dit stuk spelen...

HELENE : Jij wou eens wat anders doen. En ik heb nog nooit zo'n "stomme" tekst moeten spelen.

ALBERT : (*Kwaad*) Da's omdat je 't niet "verstaat"!

COIS : Nee, 't is te cultureel.

JOS : Te psychologisch.

MYRIAM : (*Wijst naar Hilaire.*) Als hij meedoet, doe ik niet mee!

(*Algemene verbijstering*)

VIVIANE : "Ochgottekes!" ons "Jammeke" krijgt weer "loeten". Wat heb jij tegen Hilaire? Hee?

MYRIAM : Niks!

HELENE : Wat heeft hij jou misdaan?

MYRIAM : Niks. Gaat je niks aan.

HILAIRE : Myriam...

MYRIAM : Laat me met rust! (*Wendt zich weer af.*)

ALBERT : Myriam, doe nu niet onnozel, 't Is allemaal al moeilijk genoeg.

MYRIAM : En 't zal nog veel moeilijker worden. Als je d'r zo'n... zo een "kwiet" bij haalt.

HILAIRE : Sorry, 't is al goed. Als je liever hebt... ik ben al weg... Sorry adju... Albert...
(*Zet zijn pruik terug af en legt ze weg. Hij wil naar buiten gaan.*)

ALBERT : Zeg, geen "gezever" hee. Myriam, hou je mond. Hilaire, ga zitten.

(*Hilaire pakt een stoel en zet die naast die van Myriam. Hij gaat zitten. Zij schuift demonstratief uit zijn buurt weg.*)

HILAIRE : Ja, maar...

ALBERT : En nu is 't genoeg. Nu gaat iedereen zwijgen en luisteren. We hebben al meer dan genoeg tijd verloren. Oké? (*Stilte*) Oké. Hilaire, heb jij 't stuk gelezen?

HILAIRE : Ja, maar ik vind het nogal onnozel. Maar dat zal wel normaal zijn zeker, voor een klucht. Zo op papier zie ik niet direct wat er mee te lachen valt. 't Is precies zo'n mislukt drama.

ALBERT : Het IS een drama! (*Verontwaardigd*) Jij begrijpt er ook al niks van.

COIS : Allee, Hilaire, heb jij dan die diepe psychologische benadering van het probleem niet gesnapt?

JOS : Ja, die schrijver is een "crack"!

VIVIANE : Die schrijver is Albert!

HILAIRE : "Arré krak"! Is dat waar, Albert? Heb jij dit stuk zelf geschreven? (*Fluit*)

ALBERT : (*Kortaf*) Ja. En 't is een drama!

HELENE : Dat mag je wel zeggen.

HILAIRE : Geen klucht dus?

ALBERT : Nee! Een psychologisch drama over een meisje dat abortus gepleegd heeft...

VIVIANE : ...laten plegen...

ALBERT : ...en haar vader ie dat te weten gekomen en vermoordt de jongen die haar...
alleen... die met haar... je weet wel.

COIS : De dader dus, allee, de vader...

HILAIRE : Da's belachelijk.

JOS : Dat vind ik ook. Zij had maar een pil moeten pakken.

HELENE : Och daar. Hij had zijn "handen" maar moeten thuis houden, ja!

COIS : Zijn "handen"? Zijn...

JOS : ...of een spiraaltje gebruiken.

VIVIANE : God, mannen hee. Altijd is het 't meisje haar schuld. Jullie, vieze, egoïstische...

ALBERT : Zwijg! (*Stilte*) Anders zeg je toch maar stommiteiten. Waarom is dat belachelijk, Hilaire?

HILAIRE : In deze tijd, Albert. Abortus. Dat is toch niet iets om een moord voor te plegen.

ALBERT : Nee? En de eerbied voor het leven dan?

VIVIANE God, daar heb je hem weer. Hij schiet iemand dood uit eerbied voor 't leven.

ALBERT : Het ongeboren leven.

VIVIANE : Pas op, en zoiets wordt adjunct hee. Als ik dat had geweten, had ik ook voort geleerd,

ALBERT : Is 't nu gedaan? Sinds er verdomme vrouwen bij de politie zijn, is 't hier precies een debatteerclub in plaats van... van...

HELENE : Een "oudmannekeshuis" .

VIVIANE : Een kaartclub.

JOS : Een stamcafé.

(Myriam houdt zich de hele tijd koppig afzijdig en demonstreert duidelijk dat de aanwezigheid van Hilaire haar niet aanstaat.)

HILAIRE : Albert, leg eens uit. . .

ALBERT : Jij speelt de rol van Angèle...

HILAIRE : En 't is geen klucht?

ALBERT Nee, een psychologisch drama!

HILAIRE : Andere jaren speelden jullie toch kluchten?

COIS : Ja, maar dit jaar gaan we de culturele toer op.

JOS : Het betere werk, om het zo maar eens te zeggen.

VIVIANE : Een stuk van Albert zelf!

MYRIAM : *(Venijnig)* Nu doe je zeker niet mee?

HILAIRE : *(Lacht haar toe. Er valt een stilte.)* Jawel. Dat wil ik niet missen. *(Hij schuift zijn stoel opnieuw naast die van Myriam. Ze wendt zich nog wel af, maar blijft toch op haar plaats.)*

ALBERT : Voilà. En nu zou ik willen dat we eindelijk eens aan 't werk konden. Om te beginnen moeten we eerst Hilaire een beetje inwijden in 't stuk.

COIS : Een drama!

ALBERT : *(Kijkt eens dreigend, dan tegen Hilaire)* Het is, inderdaad, een psychologisch drama. Jij speelt de rol van Angèle...

VIVIANE : Zet uw zwaailicht aan en uw "sirene" af...

ALBERT : En jij bent in verwachting geraakt van Cois.

JOS : "Perte totale" dus...

ALBERT : Ja zeg, ga je nu eindelijk ophouden? Opnieuw: Hilaire, jij speelt de rol van Bianca.

HILAIRE : Ik dacht van Angèle...

(Iedereen lacht. Albert springt haast uit zijn vel. Hij kan zich nauwelijks beheersen.)

ALBERT : Angèle speelde Bianca! Bianca is een meisje, een actrice. Ze vrijt met een zekere Robby, een collega van haar...

JOS : Een acteur dus...

HELENE : Het stuk gaat over acteurs...

COIS : ...die een stuk gaan spelen...

HELENE : ...een thriller!

VIVIANE : Daarom is het decor de kleedkamer van een theater.

HILAIRE : (*Kijkt rond*) Amai, zeg, chic! Een applausje voor de mannen van het decor.

MYRIAM : Dat wordt hier dus een klucht over politieagenten die een drama gaan spelen over acteurs die een thriller gaan spelen. Zorg dat je d'r aan uit kunt!

HILAIRE : Heu... Ik ben dus Bianca, ik vrij met Robby en wij zijn acteurs en wij gaan een thriller spelen.

MYRIAM : En je bent in verwachting...

HELENE : ...van de Cois!

ALBERT : Nee, verdomme, van Robby!

HELENE : "Awel"! Cois speelt Robby. Dat is toch wat ik zei.

ALBERT : En hij IS niet in verwachting, hij WAS in verwachting.

MYRIAM : Zie hem daar zitten, de jonge moeder.

VIVIANE : Steek je buik eens wat vooruit.

ALBERT : Maar verdomme, nee! Hij heeft abortus laten plegen.

VIVIANE : Op aanstoken van Cois zijn zuster.

HILAIRE : Ha, Cois heeft een zuster...

ALBERT : Nee... ja, in 't stuk wel. Cois is dus Robby, en die heeft jou... die heeft met jou... allee ja... je weet wel. En Robby zijn zuster, Tanja, dat is zo'n beetje een hippie en dat is jouw beste vriendin. En die heeft jou "opgestookt" om naar een abortuskliniek te gaan.

HILAIRE : Haha. En die rol wordt gespeeld door Myriam. Dat is goed. Mijn beste vriendin. En als je d'r haar wat overhoop haalt... (*voegt de daad bij het woord*) ... dan is 't een echte hippie.

(*Myriam weert hem boos af.*)

ALBERT : Nee, Helene speelt die rol.